

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 262/03-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. decembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť I. O., bytom V. B., P., a V. O., bytom P., vo veci porušenia ich základných práv podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutiami Okresného súdu v Topoľčanoch v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 257/95 a 4 C 91/03, Krajského súdu v Bratislave, pobočky Nitra, v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Co 319/96 a sp. zn. 8 Co 254/98-178, Krajského súdu Nitry v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 132/2003 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cdo 3/01, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. O. a V. O. o porušení ich práv podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

a) postupom a rozhodnutiami Okresného súdu v Topoľčanoch v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 257/95, Krajského súdu v Bratislave, pobočky Nitra, v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Co 319/96 a sp. zn. 8 Co 254/98 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cdo 3/01 o d m i e t a ako podanú oneskorene.

b) postupom a rozhodnutiami Okresného súdu v Topoľčanoch v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 91/03 a Krajského súdu v Nitry v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 132/2003 o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky bol 11. decembra 2003 doručený „Návrh“ I. O., bytom V. B., P., a V. O., bytom P., (ďalej len „sťažovatelia“), na začatie konania podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) pre porušenie ich základných práv garantovaných v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), a to z toho dôvodu, že je im „upreté byť výlučnými a neopomenuteľnými dedičmi celej nehnuteľnosti, ktorá bola odňatá nášmu právnenému predchodcovi A. L. O. v celosti a vydaná v jednej sedmine“.

Namietajú pritom postup Okresného súdu v Topoľčanoch (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 257/95 a rozsudok vydaný v tomto konaní 2. júla 1996 (ktorým okresný súd zamietol návrh právneho predchodcu navrhovateľov), postup Krajského súdu v Bratislave, pobočky Nitra (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Co 319/96 a jeho rozhodnutie z 30. septembra 1996 (ktorým krajský súd potvrdil prvostupňový rozsudok) a nakoniec aj postup Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cdo 3/01 a jeho rozhodnutie zo 16. januára 2001, ktorým odmietol dovolanie.

Sťažovatelia podali 14. apríla 2003 okresnému súdu návrh na obnovu konania, ktorý tento uznesením zo 7. mája 2003 vydaným pod sp. zn. 4 C 91/03 zamietol. Sťažovatelia sa proti tomuto rozhodnutiu odvolali; odvolací súd - krajský súd uznesením z 28. augusta 2003 č. k. 5 Co 132/2003-14 rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil. Ako vyplýva z rozhodnutia krajského súdu, tento vychádzal z toho, že obnova konania je možná len z taxatívne ustanovených dôvodov. Pri absencii týchto dôvodov je obnova konania neprípustná. V danom prípade takýto dôvod absentoval, a preto rozhodnutie prvostupňového súdu o zamietnutí návrhu na obnovu konania krajský súd potvrdil a odvolanie sťažovateľa I. O. odmietol ako podané oneskorene.

Sťažovatelia požadujú, aby ústavný súd vydal toto rozhodnutie:

Právo sťažovateľov „priznané čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd boli porušené.

Zrušujú sa rozhodnutia Okresného súdu v Topoľčanoch 6 C/257/95, Krajského súdu v Bratislave, pobočka Nitra 20 Co 319/96, 8 Co 254/98-178, uznesenie Najvyššieho súdu 4 Cdo 3/01-214.

Určuje sa, že výlučným vlastníkom nehnuteľnosti ja A. L. O. a jeho právnymi nástupcami: I. O., v 1/4-ine, V. O. v 1/4-ine.

I. O. a V. O. sa priznávajú trovy konania pred Ústavným súdom SR tak, ako budú vyčíslené, ktoré vyplatí SR zastúpené Ministerstvom spravodlivosti SR v lehote 1 mesiaca od vydania nálezu Ústavného súdu SR.“

II.

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Medzi dôvody odmietnutia sťažnosti patrí aj jej neprípustnosť a zjavná neopodstatnenosť.

1. Za sťažnosť podanú oneskorene sa podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde považuje sťažnosť, ktorá bola doručená ústavnému súdu po uplynutí viac ako dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým malo dôjsť k porušeniu základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

Ústavný súd už o sťažnosti sťažovateľov, ktorou namietali porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru konaniami a rozhodnutiami v nich vydanými, a to okresného súdu sp. zn. 6 C 257/95, krajského súdu sp. zn. 20 Co 319/96 a najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 3/01, rozhodoval 28. augusta 2002, keď uznesením č. k. I. ÚS 87/02-10 sťažnosť sťažovateľov odmietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene. Pretože ústavný súd uplynutie

lehoty nemôže odpustiť, o tejto časti sťažnosti doručenej mu 11. decembra 2003 rozhodol tiež tak, že ju odmietol ako podanú oneskorene.

2. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť považuje ústavný súd takú sťažnosť, keď absentuje príčinná súvislosť medzi postupom súdu a namietaným porušením základného práva sťažovateľa. V danom prípade sťažovatelia neuviedli, v čom vidia porušenie označených základných práv v konaniach o návrhu na povolenie obnovy konania tak na okresnom súde, ako aj na krajskom súde, a svoj návrh na rozhodnutie ústavného súdu o porušení ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru s týmito konaniami ani nespájajú. Vzhľadom na absenciu zdôvodnenia príčinnej súvislosti medzi postupom označených súdov a základnými právami sťažovateľov, ktorých porušenie namietajú, ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2003